

هو است از من بن حنیف رضی الله عنده فرمود که سوال کن از خدا
شهادت را درود است و است شهادة ای فرموده از انواع شهادت بصداقت
ثبت و اخذ صلیت بفرموده از تبلیغ است هر ساندگش را خدا را درود
از خدا زل شهادت را که بر بجز درواش با خود و بقیضا حدیث است المومن
خبر من عدا زعی که موقوف بصداقت است من طلب الشهادة
صاحبا قاطعا ما کون لکم یضیکه یعنی در صحیح مسلم مرویست از انس رضی
که رسول خدا فرموده است که هر طایفه که شهادت را از خدا گرفتند و حال که صاف
و طلب کرده شود انکس از شهادت را که بر سر و حاصل شود حقیقت
شهادة او را من قال فی سبیل الله فوان ناکه فقد ورجبت
که الحیث و من سأل الله الفل من لقی صا و قاطعا ما کون
قبل فله اجره فوان الفی فوا ضم فاست و در کلام خدا ما من
به و در قرارت است و الا کثرت فی الفی و در صحیح است ما بین الطائفتین
من الوقت لانما تحب ثم ترک سوا بقدر ضما الفضل لکن ثم تحب
به و قدر ما بین رین یک من الفی وقت الطائفتین و در سنن ابوداود
از معا و ابن جبل رضی الله عنده فرموده است که سوال کن از خدا در راه شهادت
زبان کرمین و دو و شهادت ما و شهادت ای زمانه که تو به تقدیر است
شهادت او در حدیث بقیضا و عن الصادق علیه السلام ان من سأل الله
سوال کن از خدا تا قتل را در سبیل الله و در حدیث ابوداود و ابن ماجه
جهت نفس و ذات خدا و حال که صادق است در سوال خود سبب و کشته
در غیر جهاد و منی ثابت است بر انکس فرات شهادت اللهم انی شهادة

فی سبیل الله

فی سبیل الله و اجعل موتی بقیل و نسق لک یعنی در صحیح بخاری
موقوف از قول حضرت عمر رضی الله عنده که لا ادرم لکم لفظ موتی بقیل
یعنی نوشتن بار خدا یا عطا کن بر شهادت در راه خود و بکردن مومن را در شهادت
رسول خود و در حدیث منوره است با کلمه شرف و در روایت است که حضرت رضی الله
حضرت عمر را گفت فانی مومن بود انقال یا منی به اللذان و اللذان علیا اذا
حضرة الموت و وجهه الی القبلة یعنی در صحیح مسلم در حدیث که مرویست
از ابوقحافه و انصار رضی الله عنده که رسول خدا فرموده است پس رفتی که حاضر شود یا کافر
مومن و بقیضا یعنی قبول است از لوجه که در حدیث خود در حدیث ابوداود و ابن ماجه
اصطلاح است شهادة را شهادة و اخبر مختار است و بقیضا معنی قرآن که در حدیث
ابو اسحاق الیه شهادة کلمة ان الله صا علیه سلم حین قدم المذنب الی الله
من سوره قافرا لونی و ادره شهادت ما لک رسول الله و حج ان الیه الا شهادة
لی و شرفه قال رسول الله صا علیه السلام اصاب لفظه و قدر و در حدیث
عائده ثم قد تبصع عاقبه و قال اللهم اغفره و در حدیث ابوداود و ابن ماجه
قال صا صحیح لا اعلم فی توجیه الحقیقة و لیس قول اللهم اغفره فی حدیث
و الحقیقة بالقرین الا شاهی قال المصنف فی المصنف صا صحیح
الجماعة کما یصدق و انما یطبع علی الراوی و الحکم و قال المصنف فی المصنف صا صحیح
و بقره ما وقع عن ابن اسحاق الرین الی الحقیقة یعنی در صحیح بخاری مرویست
ترتیب روایت از حضرت عائشة رضی الله عندها که رسول خدا فرموده است ان من سأل الله
بشهادة صفت کما و الحقیقة و در حدیث بخاری من یقبل احسانه و لا یقبل
در بر منی صا قال المصنف بحیثه النبیین الذین یکنون انما علیهم من سأل الله

خ

مس

خ